

Jeg synes i øvrigt ikke, at jeg har fået noget svar på det statement, jeg kom med. Hvorfor skal elsektoren have en særlig ordening? Hvorfor skal de have en særlig afregningsordening? Det er mig en blå gåde, og det har jeg heller ikke fået noget som helst svar på. Jeg synes, det er i orden, man siger, at de skal have en særlig ordening, men hvorfor skal de have en særlig ordening? Man har ikke fundet ud af andet, end at de åbenbart har haft en særlig begunstiget praksis, og så skal de blive ved med det.

Det vil sige, at vi så må lægge op til, at også andre sektorer, som nyder Venstres og De Konservatives særlige bevågenhed, blot kan gå i gang med at lave en praksis, og ud fra en lidt positiv holdning til ikke at gå i for små sko sige: O.k., de selskaber kan da godt få. Vi er da med på, at I har det lidt svært, så gør vi det. Men når de selskaber så begynder at administrere efter samme ordening, og de begynder at kunne se, at det er en stor likviditetsgevinst, man får ved det, så begynder det at blive misbrug af en ordening. Det synes jeg altså ikke der ligger nogen kritik af elværkerne i. De gør selvfølgelig deres professionelle arbejde, men jeg bliver også nødt til at gøre mit professionelle arbejde: at sikre mig, at de love, der bliver udstedt, også bliver overholdt, og hvis det ikke kan lade sig gøre, så må vi jo stramme op på vilkårene. Sådan er vilkårene altså. Det synes jeg vi skal holde fast i.

Hr. Bent Hindrup Andersen går meget op i, at vi skal udstede en hel række af de her bestemmelser via bekendtgørelse. Jeg er mest tilhænger af, at vi lovgiver så meget som muligt, og at bekendtgørelsesstof er sekundært i forhold til, hvad vi kan lovgive om. Og det synes jeg altså vi skal fastholde. Så jeg er ikke så imødekommende med hensyn til det synspunkt, men i øvrigt er jeg da enig i, at vi jo skal prøve at lave det så enkelt og fornuftigt som muligt.

Administrativ lettelse. Se, hvis man går rundt og spørger de virksomheder, som her får lempelser, om de opfatter det som administrative lettelser, så tror jeg – det er til fru Eva Møller – at de vil sige: Ja, det er lempelser, som vi er glade for, og som vi opfatter som administrative lettelser. Det er muligt, at det medfører lidt besvær for Told og Skat, sådan at der skal bruges nogle mandår mere til at administrere det. Men jeg er af den opfattelse, at hvis man i en situation kan give erhvervene nogle lempelser med det resultat, at vi skal bruge lidt flere ressourcer i Told og Skat, så skal man da ikke ude-

lukke det på forhånd. Det er da noget, der også er til fordel for erhvervene.

Det er faktisk det, der er hovedsynspunktet i det lovforslag, der er her: at administrative lettelser og lettelser i det hele taget skal gennemføres, hvis de er velbegrundede. Så må vi lave de edb-omstillinger og de ændringer i arbejdsgangene i Told og Skat, som er nødvendige. Det synes jeg faktisk er et udmærket og jeg troede også et konservativt synspunkt, men det er det åbenbart ikke.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg skal heller ikke træne sagen meget mere, blot konstatere, at vi så i hvert fald under udvalgsarbejdet med både Skatteministeriet og skatteministeren m.fl. vil begynde at finde ud af, at der altså er brug for nogle særlige betalingsregler for statens egne skatteopkrævere.

Elværkernes eller eldistributionsselskabernes problem her er, at de ikke har fået de afgifter i kassen, de skal afregne over for regeringen, inden de skal afregne dem. Det er det, der er problemet.

Når skatteministeren afkræver et svar, så er der et grundlag for, at man har andre afregningsmetoder end den generalitet, som skatteministeren gerne så gennemført ad forenklingens vej på skatte- og afgiftsområdet. Så der er særlige forhold, der taler for, at man som skatteopkræver for staten har en anden mulighed her, men det vil komme op under udvalgsarbejdet. Så vil skatteministeren sandsynligvis observere, at det er korrekt, hvad hr. Hansen-Nord siger her på talerstolen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Man bliver jo rørt til tårer, når man hører ministeren fortælle om, at her har vi nogle regler, og de regler skal elværkerne selvfølgelig overholde.

Den procedure, der normalt finder sted, er, at regnedrengeneovre i Finansministeriet sidder og gennemgår stort og småt med den bundne opgave: Find nogle penge. Og indimellem opdager man, at der er et afregningstidspunkt, som, hvis man parallelforskyder det lidt og bilder nogle kommuner ind, at der er 13 måneder i et år og sådan nogle ting, vupti, så har man nogle milliarder i statskassen, som er med til at få det til at se ud, som om staten har haft mindre underskud på sin drift, end tilfældet egentlig er.